

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Luimige Reis langs den Rijn

Hood, Thomas

Amsterdam, 1840

Illustration: "Ik sterf, doctor! Ik sterf."

[urn:nbn:de:bsz:31-140259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-140259)

„IK STERF, DOCTOR! IK STERF.“

Blz. 6.

hij begon zoo vrolijk met zijne karwats te kwispelen, dat zijn paard een draffe aannam van zoo wat twaalf mijlen (vier uren) in één uur. Mijn oom deed het hem na, en dit had een' zoo langen wedren ten gevolge, als er ooit sedert den tijd der Olympische spelen vertoond is. Een paar mijlen toe was en bleef de doctor vooruit, maar zijn patient was hem te kras, en won gaande weg op hem in, uit al zijne magt roepende: „Stopt! stopt! — Ik sterf, doctor! ik sterf.” — De doctor antwoordde hem, achterom lijkende: „Ik geloof het ook. Ik heb nog nooit iemand den dood zoo hard te gemoet zien gaan!”

Het is niet te veel te zeggen, dat op raad van gemelden geneesheer — die ook a werking der Abernethische Schoof is — ons wij tot het reise naar den *Rijn* besloten hebben, om te beproeven, welke uitwerking de verandering van voorwerpen en de beweging op zulk eene buitengewone ziekte hebben zal. Zulk een recept evenwel was alles behalve naar den smaak van den patient, die zeer weinig hietelke spang, en ten laatste den dokter op een' zeer bitteren toon vroeg, of hij wel één mensch kent, die geboren van een mensch, die langer getuigt heeft, dan de warld rond te reizen? „Wel zekerlijk,” zeide de dokter: „den wandelenden Jood.” Dit snelle antwoord besliste de zaak. Mijn oom, die in het stuk van vene *repartie* niet zeer bij de hand is, gaf het op; en terwijl ik dit schrijf, wordt zijn pas naar *Butterdam* opgemaakt. Even gelijk meest alle ziekelijke lieden, heeft hij gaarne vrouwen rondom sich, en daarom heeft hij zijne zuster, eene weduwe, verzocht, ons te vergezellen, welke op hare

„IK STERF, DOCTOR! IK STERF.“

Blz. 6.

